

9. AZ ŐRSZEM

„Inkább két csatát, mint egy éjszakai őrséget” – magában Pál, s azzal elkezdte igazgatni a tüzet, hogy valamit tegyen.

...a némaságban akarva-akaratlan mindig Jolánkára kellett gondolnia. Ágzörgés riasztotta fel Pált töprengéséből, felugrott. Itt állt most előtte a lány.

10. JOLÁNKA ELALSZIK

Ebben a pillanatban kell elhagynia őrhelyét - súgta Titusz, mert ő volt az egyik. - Menj hát, fiam - szólt bosszúvágyó gazdája.

Biztos, hogy nem okoz halált ez a török méreg?

- Halált nem, csak mély álmot. - Menj hát, de csendesen, mert ha észrevesz, halál fia leszel – mondta Holubán, s előre engedte a legényt.

- Ó, milyen álmos lettem egyszerre. Késő van már, megyek, Pál.
De nem tudott elindulni. A következő pillanatban az odaérkező Pál karjára dőlt.
Az a sátor mellé vezette, és az imént ledobott köpenyére fektette.

- Elaludtak - mondta Holubán -, végezzünk vele! Akkor Kinizsi Pál hirtelen felugrott.
- Gyertek, hitvány orgyilkosok! - kiáltotta. Két karját széttárta, mindegyikben kard volt. Vívni kezdett egyszerre kétfelé. Csattogott a kardja a parázs csatában.

Titusz ... megfedkezve vagyonról, dicsőségről, úgy gondolta, egyelőre mindennél fontosabb a puszta élete; kereket oldott. A következő percben pedig követte gazdája is.

- Ó, mennyit álmodtam, és milyen szépeket!
- Így van jól - mondta Pál, -, álmodj te csak angyalokkal, ha ördögökkel van is tele a világ.